

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 8

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

14 stycznia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja na temat wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2020/22 z dnia 31 października 2019 r. zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 w odniesieniu do monitorowania emisji CO₂ z nowych lekkich pojazdów użytkowych, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowego ⁽¹⁾ 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/23 z dnia 13 stycznia 2020 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej tiaklopyrd, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/24 z dnia 13 stycznia 2020 r. zezwalające na rozszerzenie zastosowania nasion szalwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności oraz zmianę warunków stosowania i szczególnych wymogów dotyczących etykietowania nasion szalwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/25 z dnia 13 stycznia 2020 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich ⁽¹⁾ 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2020/26 z dnia 13 stycznia 2020 r. zmieniająca załącznik A do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Monako 32
- ★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2020/27 z dnia 13 stycznia 2020 r. przedłużająca ważność zatwierdzenia propikonazolu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 ⁽²⁾ 39

-

⁽²⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

**Informacja na temat wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii
dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych**

Umowa między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych, podpisana w Brukseli 29 kwietnia 2008 r., weszła w życie 2 lipca 2009 r., zgodnie z art. 7 tej umowy, ponieważ 25 czerwca 2009 r. złożono ostatnią notyfikację.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/22

z dnia 31 października 2019 r.

zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 w odniesieniu do monitorowania emisji CO₂ z nowych lekkich pojazdów użytkowych, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 8 i art. 15 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 września 2019 r. wszystkie lekkie pojazdy użytkowe podlegają nowej regulacyjnej procedurze badań dotyczącej pomiaru emisji CO₂ oraz zużycia paliwa, czyli światowej zharmonizowanej procedurze badania pojazdów lekkich (WLTP), określonej w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151 ⁽²⁾ i zastępującej nowy europejski cykl jezdny (NEDC) określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽³⁾. W związku z tym ustanowiono nową metodykę określania emisji CO₂ i zużycia paliwa pojazdów kategorii N1, którym udzielono homologacji typu w wyniku procesu wielostopniowego i przedstawiono ją w załącznikach I i II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 ⁽⁴⁾.
- (2) W związku z uchyleniem rozporządzenia (UE) nr 510/2011 od dnia 1 stycznia 2020 r. należy zapewnić, aby ta sama metodyka została określona w rozporządzeniu (UE) 2019/631.
- (3) Zgodnie z pkt 2 część B załącznika III do rozporządzenia (UE) 2019/631 indywidualne poziomy emisji CO₂ pojazdów budowanych wieloetapowo są przyznane producentowi pojazdu podstawowego. Aby umożliwić producentowi pojazdu podstawowego skuteczne i wystarczająco pewne planowanie przestrzegania swoich docelowych indywidualnych poziomów emisji, należy ustanowić metodę, która gwarantuje, że poziomy emisji CO₂ i masa pojazdów skompletowanych, które zostaną przyznane temu producentowi, są znane w momencie produkcji i sprzedaży pojazdu podstawowego – kompletnego lub niekompletnego – a nie dopiero w momencie, w którym producent na ostatnim etapie wprowadza do obrotu pojazd skompletowany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1).

- (4) W związku z tym przewidziano specjalną metodę określania emisji CO₂ niekompletnego pojazdu podstawowego, zgodnie z którą należy stosować metodę interpolacji przewidzianą w rozporządzeniu (UE) 2017/1151. Określone w ten sposób emisje CO₂ i wartości masy powinny być jak najbardziej reprezentatywne dla indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz masy w stanie gotowym do jazdy, które zostaną określone dla pojazdu skompletowanego. Aby zapewnić spójność, obliczanie docelowego indywidualnego poziomu emisji producenta pojazdu podstawowego powinno zatem uwzględniać wartości masy określone zgodnie z tą metodą.
- (5) Producent pojazdu podstawowego powinien zgłosić Komisji wartości początkowe zastosowane na potrzeby metody interpolacji oraz wynikający z nich poziom emisji CO₂ i wartości masy niekompletnego pojazdu podstawowego. Jednocześnie państwa członkowskie powinny nadal zgłaszać Komisji indywidualny poziom emisji CO₂ i masę w stanie gotowym do jazdy pojazdów skompletowanych.
- (6) Na podstawie tych zgłoszonych danych Komisja powinna stale oceniać reprezentatywność monitorowania emisji CO₂ pojazdu podstawowego oraz informować producentów o wszelkich stwierdzonych rozbieżnościach. W przypadku znacznej i stałej rozbieżności między średnimi wartościami wynikającymi z monitorowania emisji CO₂ pojazdów podstawowych a średnimi wartościami indywidualnego poziomu emisji CO₂ pojazdów skompletowanych, wartości dla pojazdów skompletowanych powinny zostać wykorzystane do ustalenia, czy producenci przestrzegają swoich docelowych indywidualnych poziomów emisji.
- (7) W celu uwzględnienia faktu uchylecia rozporządzenia (UE) nr 510/2011 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2020 r., należy zapewnić, aby niniejsze rozporządzenie weszło w życie w terminie możliwie jak najbliżej tej dacie.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i III do rozporządzenia (UE) 2019/631,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I i III do rozporządzenia (UE) 2019/631 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i III do rozporządzenia (UE) 2019/631 wprowadza się następujące zmiany:

1) definicja „M₀” w części B pkt 4 w załączniku I otrzymuje brzmienie:

„M₀ oznacza wyrażoną w kilogramach (kg) średnią wartość masy (M) nowych lekkich pojazdów użytkowych danego producenta zarejestrowanych w danym docelowym roku;

gdzie:

- w przypadku pojazdu kompletnego, M jest masą tego pojazdu w stanie gotowym do jazdy;
- w przypadku kompletnego pojazdu podstawowego związanego z pojazdem skompletowanym, M jest masą tego pojazdu podstawowego w stanie gotowym do jazdy;
- w przypadku niekompletnego pojazdu podstawowego związanego z pojazdem skompletowanym, M jest masą kontrolną (M_{mon}) pojazdu podstawowego, określoną zgodnie z następującym wzorem:

$$M_{\text{mon}} = MRO_{\text{base}} \times B_0$$

gdzie:

MRO_{base} oznacza masę danego pojazdu podstawowego w stanie gotowym do jazdy;

B₀ zdefiniowano w załączniku III część A pkt 1.2.4 lit. a).”;

2) w części A załącznika III wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. Pojazdy skompletowane zarejestrowane jako pojazdy kategorii N1

1.2.1. Sprawozdawczość państw członkowskich

Format określony w części C sekcja 2 wykorzystuje się do przekazywania danych dotyczących pojazdów skompletowanych kategorii N1.

Numeru identyfikacyjnego pojazdu, o którym mowa w pkt 1.1 lit. o), nie podaje się do wiadomości publicznej.

1.2.1.1. Pojazdy skompletowane homologowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 692/2008

W odniesieniu do roku kalendarzowego 2020 państwa członkowskie zapisują następujące szczegółowe dane w odniesieniu do:

- a) niekompletnego pojazdu podstawowego: dane określone w pkt 1.1 lit. a), b), c), d), e), g), h), i), n) i o) lub, zamiast danych określonych w lit. h) i i), dodaną masę standardową podaną w ramach informacji dotyczących homologacji typu, o których mowa w pkt 2.17.2 załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE;
- b) kompletnego pojazdu podstawowego: dane określone w pkt 1.1 lit. a), b), c), d), e), g), h), i), n) i o);
- c) pojazdu skompletowanego: dane określone w pkt 1.1 lit. a), f), g), h), j), k), l), m) i o).

W przypadku gdy w odniesieniu do pojazdu podstawowego nie można przekazać żadnych danych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), państwa członkowskie przekazują zamiast nich dane dotyczące pojazdu skompletowanego.

1.2.1.2. Pojazdy skompletowane kategorii N1 posiadające homologację typu zgodnie z załącznikiem XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151

Dla każdego nowego pojazdu skompletowanego zarejestrowanego w 2020 r. i kolejnych latach kalendarzowych państwa członkowskie podają co najmniej szczegółowe dane określone w pkt 1.1 lit. a), f), g), h), o), p) i r).

1.2.2. Sprawozdawczość producentów

Dla każdego nowego pojazdu skompletowanego kategorii N1, posiadającego homologację typu zgodnie z załącznikiem XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, zarejestrowanego w 2020 r. i kolejnych latach kalendarzowych, producent powiązanego pojazdu podstawowego przedkłada Komisji do dnia 28 lutego każdego roku, począwszy od 2021 r., następujące dane dotyczące pojazdu podstawowego:

- a) w przypadku gdy pojazd skompletowany opiera się na niekompletnym pojeździe podstawowym:
 - (i) numer identyfikacyjny pojazdu;
 - (ii) identyfikator rodziny pojazdów, o którym mowa w pkt 5.0 załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151;

- (iii) kontrolny poziom emisji CO₂ określony zgodnie z pkt 1.2.4;
 - (iv) powierzchnię czołową, z określeniem właściwej opcji, o czym mowa w pkt 1.2.4 lit. c);
 - (v) opór toczenia, o którym mowa w pkt 1.2.4 lit. b);
 - (vi) masę kontrolną, określoną zgodnie z częścią B pkt 4.1 załącznika I;
 - (vii) masę w stanie gotowym do jazdy;
 - (viii) masę reprezentatywną dla obciążenia pojazdu zgodnie z definicją w pkt 1.2.4 lit. a);
- b) w przypadku gdy pojazd skompletowany opiera się na kompletnym pojeździe podstawowym:
- (i) numer identyfikacyjny pojazdu;
 - (ii) identyfikator rodziny pojazdów, o którym mowa w lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu;
 - (iii) indywidualny poziom emisji CO₂ pojazdu podstawowego;
 - (iv) masę w stanie gotowym do jazdy.

1.2.3. Obliczanie średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ i docelowego indywidualnego poziomu emisji

Komisja wykorzystuje wartości zgłoszone przez producenta pojazdu podstawowego zgodnie z pkt 1.2.2 do obliczenia jego średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ oraz docelowego indywidualnego poziomu emisji w roku kalendarzowym, w którym zarejestrowany jest powiązany pojazd skompletowany, z wyjątkiem przypadków, w których spełnione są warunki, o których mowa w pkt 1.2.5, w którym to przypadku wykorzystuje się dane dotyczące pojazdów skompletowanych.

Jeżeli dane, o których mowa w pkt 1.2.2, nie zostały zgłoszone przez producenta pojazdu podstawowego, do obliczenia średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ oraz docelowego indywidualnego poziomu emisji danego producenta wykorzystuje się indywidualne poziomy emisji CO₂ zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z pkt 1.2.1 w odniesieniu do powiązanego pojazdu skompletowanego.

1.2.4. Obliczenie kontrolnego poziomu emisji CO₂ w przypadku niekompletnych pojazdów podstawowych

Począwszy od roku kalendarzowego 2020, producent oblicza kontrolny poziom emisji CO₂ dla każdego niekompletnego pojazdu podstawowego zgodnie z metodą interpolacji, o której mowa w pkt 3.2.3.2 lub 3.2.4 podzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, przy zastosowaniu tej samej metody, którą stosuje się do homologacji typu WE pojazdu podstawowego w odniesieniu do jego emisji, przy czym warunki są określone w tych punktach, z następującymi wyjątkami:

a) Masa pojedynczego pojazdu

Termin »TM_{nd}«, o którym mowa w pkt 3.2.3.2.2.1 lub 3.2.4.1.1.1 podzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, zastępuje się masą standardową pojazdu podstawowego, DM_{base}. W przypadku gdy masa standardowa pojazdu podstawowego DM_{base} jest niższa niż masa testowa pojazdu Low, TM_L, z rodziny interpolacji, TM_{ind} zastępuje się TM_L. W przypadku gdy masa standardowa pojazdu podstawowego DM_{base} jest wyższa niż masa testowa pojazdu High, TM_H z rodziny interpolacji, TM_{ind} zastępuje się TM_H.

DM_{base} oblicza się według następującego wzoru:

$$DM_{base} = MRO_{base} \times B_0 + 25 \text{ kg} + M_{VL}$$

gdzie:

- MRO_{base} oznacza masę pojazdu podstawowego w stanie gotowym do jazdy zgodnie z definicją w pkt 3.2.5 załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151;
- B₀ oznacza wartość masy karoserii wynoszącą 1,375;
- M_{VL} oznacza masę reprezentatywną dla obciążenia pojazdu, która wynosi 28 % maksymalnego obciążenia pojazdu, przy czym maksymalne obciążenie pojazdu jest zdefiniowane jako maksymalna masa całkowita minus masa pojazdu podstawowego w stanie gotowym do jazdy, pomnożona przez B₀, minus 25 kg.

Wartość B₀ dostosowuje się do dnia 31 października 2021 r. na podstawie masy w stanie gotowym do jazdy niekompletnych pojazdów podstawowych dla wszystkich pojazdów skompletowanych zarejestrowanych w latach kalendarzowych 2018, 2019 i 2020, zgodnie z poniższymi wzorami. Nową wartość B₀ stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Wzór 1:

$$B_0 = \frac{\sum_{i=2018}^{2020} A_i n_i}{\sum_{i=2018}^{2020} n_i}$$

gdzie:

- A_i oznacza wartość A_y , obliczoną zgodnie ze wzorem 2 dla danego roku kalendarzowego;
 n_i oznacza liczbę niekompletnych pojazdów podstawowych powiązanych z pojazdami skompletowanymi zarejestrowanymi w danym roku kalendarzowym;

Wzór 2:

$$A_y = \frac{\sum_{i=1}^n M_{fi}}{\sum_{i=1}^n M_{bi}}$$

gdzie:

- A_y oznacza średnią stosunku między M_{fi} i M_{bi} dla każdego z lat kalendarzowych 2018–2020;
 M_{fi} oznacza masę niekompletnego pojazdu podstawowego w stanie gotowym do jazdy powiększoną o dodaną masę standardową zgodnie z definicją w sekcji 5 załącznika XII do rozporządzenia (WE) nr 692/2008;
 M_{bi} oznacza masę niekompletnego pojazdu podstawowego w stanie gotowym do jazdy;
 n oznacza liczbę niekompletnych pojazdów podstawowych powiązanych z pojazdami skompletowanymi zarejestrowanymi w danym roku kalendarzowym.

b) Opór toczenia pojedynczego pojazdu

Opór toczenia pojazdu podstawowego stosuje się do celów pkt 3.2.3.2.2.2 lub 3.2.4.1.1.2 podzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

c) Powierzchnia czołowa

W przypadku niekompletnego pojazdu podstawowego należącego do rodziny macierzy obciążenia drogowego producent określa termin »Af«, o którym mowa w pkt 3.2.3.2.2.3 podzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, zgodnie z jedną z następujących opcji:

- (i) powierzchnia czołowa pojazdu reprezentatywnego z rodziny macierzy obciążenia drogowego, w m²;
- (ii) średnia wartość powierzchni czołowej pojazdu *High* i pojazdu *Low* z rodziny interpolacji, w m²;
- (iii) powierzchnia czołowa pojazdu *High* z rodziny interpolacji, w przypadku gdy metoda interpolacji nie jest stosowana, w m².

W przypadku niekompletnego pojazdu podstawowego, który nie należy do rodziny macierzy obciążenia drogowego, stosuje się wartość powierzchni czołowej pojazdu *High* z rodziny interpolacji.

1.2.5. Reprezentatywność wartości kontrolnego poziomu emisji CO₂

Komisja co roku ocenia reprezentatywność średnich wartości monitorowanych kontrolnego poziomu emisji CO₂ zgłoszonych przez producenta pojazdu podstawowego w porównaniu ze średnią indywidualnych poziomów emisji CO₂ powiązanych pojazdów skompletowanych zarejestrowanych w danym roku kalendarzowym. Komisja informuje producenta pojazdu podstawowego o stwierdzonych rozbieżnościach między tymi wartościami.

W przypadku wystąpienia rozbieżności wynoszącej co najmniej 4 % w ciągu każdego z dwóch kolejnych lat kalendarzowych Komisja wykorzystuje średnią indywidualnych poziomów emisji CO₂ pojazdów skompletowanych w kolejnym roku kalendarzowym w celu obliczenia średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producenta pojazdu podstawowego lub grupy w danym roku.”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Szczegółowe informacje, o których mowa w pkt 1, pochodzą z świadectwa zgodności wydanego przez producenta danego lekkiego pojazdu użytkowego lub są z nim zgodne. W przypadku informacji szczegółowych niedostępnych w świadectwie zgodności należy podać szczegółowe informacje z dokumentacji homologacji typu lub z informacji przekazanych przez producenta pojazdu podstawowego zgodnie z pkt 1.2.3. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, aby zapewnić odpowiednią dokładność procedury monitorowania. W przypadku gdy w świadectwie zgodności podano zarówno masę minimalną, jak i maksymalną lekkiego pojazdu użytkowego, do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie stosują tylko wartość maksymalną. W przypadku pojazdów o podwójnym zasilaniu (benzyna/gaz), których świadectwa zgodności podają wartość indywidualnego poziomu emisji CO₂ dla każdego z tych paliw, państwa członkowskie wykorzystują jedynie zmierzoną wartość dla gazu.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/23**z dnia 13 stycznia 2020 r.****w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej tiaklopyrd, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 i art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2004/99/WE ⁽²⁾ włączono tiaklopyrd jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej tiaklopyrd, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 30 kwietnia 2020 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia tiaklopyrdu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2004/99/WE z dnia 1 października 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG, dotycząca włączenia acetamipridu i tiaclopridu jako substancji czynnych (Dz.U. L 309 z 6.10.2004, s. 6).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny w sprawie odnowienia i w dniu 31 października 2017 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd podał do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą. Urząd udostępnił również sprawozdanie z oceny w sprawie odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim w celu zgłoszenia uwag i rozpoczął konsultacje publiczne na ten temat. Urząd przekazał otrzymane uwagi Komisji.
- (8) W dniu 22 stycznia 2019 r. Urząd przedstawił Komisji wnioski ⁽⁶⁾, w których określił, czy tiaklopyrd ma szanse spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (9) Urząd wskazał na problem budzący szczególne obawy, związany z zanieczyszczeniem wód podziemnych przez metabolity tiaklopyrdu. Przewiduje się, że w szczególności metabolity M30, M34 i M46 przekroczą stanowiącą parametr dla wody pitnej granicę 0,1 µg/l we wszystkich odnośnych scenariuszach dla wszystkich proponowanych zastosowań tiaklopyrdu. Przedmiotowe metabolity uznaje się z góry za budzące obawy, ponieważ nie można wykluczyć, że mają one takie same właściwości rakotwórcze jak wyjściowa substancja czynna tiaklopyrd, która – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾ – jest substancją rakotwórczą kategorii 2. W związku z tym nie można obecnie stwierdzić, że obecność metabolitów tiaklopyrdu w wodach podziemnych nie spowoduje niedopuszczalnego wpływu na wody podziemne i szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi. Urząd stwierdził również, że na podstawie informacji zawartych w dokumentacji nie można było sfinalizować oceny ryzyka dla organizmów wodnych, pszczoł i roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania.
- (10) Ponadto tiaklopyrd jest sklasyfikowany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 również jako substancja działająca szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B. Wnioskodawca przedstawił informacje służące wykazaniu, że narażenie ludzi na tiaklopyrd można uznać za nieistotne. Urząd przedstawił w swoich wnioskach wynik oceny tych informacji. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę obawy określone w motywie 9, stwierdzenie, czy narażenie ludzi jest nieistotne do celów pkt 3.6.4 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, nie jest konieczne do podjęcia decyzji o ewentualnym odnowieniu zatwierdzenia tiaklopyrdu.
- (11) Ponadto, biorąc pod uwagę zidentyfikowane obawy, nie jest również możliwe zatwierdzenie zgodnie z art. 4 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (12) Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, Komisja wezwała wnioskodawcę do przedstawienia uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (13) Mimo argumentów przedstawionych przez wnioskodawcę nie udało się jednak wyeliminować obaw związanych z przedmiotową substancją czynną.
- (14) W rezultacie w odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin ustalono, że kryteria zatwierdzenia określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie zostały spełnione. W związku z powyższym nie należy odnawiać zatwierdzenia substancji czynnej tiaklopyrd zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (16) Państwom członkowskim należy przyznać wystarczający czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tiaklopyrd.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA (2019). „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance thiacloprid” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczącej substancji czynnej tiaklopyrd). Dziennik EFSA 2019; 17 (3):5595. doi: 10.2903/j.efsa.2019.5595.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

- (17) Jeżeli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających tiaklopyrd, okres ten nie powinien przekraczać 12 miesięcy.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/168 ⁽⁸⁾ przedłużono okres zatwierdzenia tiaklopyrdu do dnia 30 kwietnia 2020 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Jednakże z uwagi na fakt, że decyzję o nieodnowieniu zatwierdzenia podejmuje się przed tym przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego zatwierdzenia tiaklopyrdu na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Zatwierdzenie substancji czynnej tiaklopyrd nie zostaje odnowione.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 92 dotyczący tiaklopyrdu.

Artykuł 3

Środki przejściowe

Państwa członkowskie cofają zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tiaklopyrd jako substancję czynną najpóźniej do dnia 3 sierpnia 2020 r.

Artykuł 4

Dodatkowy okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 upływa najpóźniej dnia 3 lutego 2021 r.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/168 z dnia 31 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: abamektyna, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) szczep QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. *aizawai*, *Bacillus thuringiensis* subsp. *israeliensis*, *Bacillus thuringiensis* subsp. *kurstaki*, *Beauveria bassiana*, benfluralin, kłodinafop, kłopyralid, *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), cyprodynil, dichlorprop-P, epoksykonazol, fenpiroksymat, fluazynam, flutolanil, fosetyl, *Lecanicillium muscarium*, mepanipirym, mepikwat, *Metarhizium anisopliae* var. *anisopliae*, metkonazol, metrafenon, *Phlebiopsis gigantea*, pirymikarb, *Pseudomonas chlororaphis* szczep: MA 342, pirymetanol, *Pythium oligandrum*, rimsulfuron, spinosad, *Streptomyces* K61, tiaklopyrd, tolchlofos metylu, *Trichoderma asperellum*, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*, trichlopyr, trineksapak, tritikonazol, *Verticillium albo-atrum* oraz ziram (Dz.U. L 33 z 5.2.2019, s. 1).

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji

Przewodnicząca

Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/24**z dnia 13 stycznia 2020 r.**

zezwalające na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności oraz zmianę warunków stosowania i szczególnych wymogów dotyczących etykietowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2015/2283 stanowi, że nowa żywność może być wprowadzana na rynek w Unii, pod warunkiem że wydano na nią zezwolenie i została ona wpisana do unijnego wykazu.
- (2) Na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/2283 zostało przyjęte rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽²⁾ ustanawiające unijny wykaz nowej żywności, która uzyskała zezwolenie.
- (3) Na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/2283 Komisja przedkłada projekt aktu wykonawczego w sprawie wprowadzenia na rynek w Unii nowej żywności i w sprawie aktualizacji unijnego wykazu.
- (4) Decyzją Komisji 2009/827/WE ⁽³⁾ zezwolono, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, na wprowadzenie do obrotu w Unii nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności do stosowania w produktach piekarskich.
- (5) Decyzją wykonawczą Komisji 2013/50/UE ⁽⁴⁾ zezwolono – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 – na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności do stosowania w następujących dodatkowych kategoriach żywności: wyroby piekarskie; śniadaniowe przetwory zbożowe; mieszanki owoców, orzechów i nasion oraz opakowane nasiona szałwii hiszpańskiej jako takie.
- (6) W dniu 18 września 2015 r. właściwy organ Irlandii ⁽⁵⁾ wydał, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾, zezwolenie na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności do stosowania w dodatkowych kategoriach żywności, a mianowicie w sokach owocowych i napojach na bazie mieszanek owocowo-warzywnych.
- (7) W dniu 17 października 2017 r. właściwy organ Austrii ⁽⁷⁾ wydał, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, zezwolenie na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności do stosowania w dodatkowej kategorii żywności, a mianowicie w owocowych produktach do smarowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 z dnia 20 grudnia 2017 r. ustanawiające unijny wykaz nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 w sprawie nowej żywności (Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/827/WE z dnia 13 października 2009 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 14).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/50/UE z dnia 22 stycznia 2013 r. zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 21 z 24.1.2013, s. 34).

⁽⁵⁾ Pismo z dnia 18 września 2015 r. (https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/safety/docs/novel-food_authorisation_2015_auth-letter_chia-seeds-2_en.pdf).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1).

⁽⁷⁾ Pismo z dnia 17 października 2017 r. (https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/safety/docs/novel-food_authorisation_2017_auth-letter_chia-seeds_en.pdf).

- (8) W dniu 2 listopada 2017 r. właściwy organ Hiszpanii ⁽⁸⁾ wydał, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, zezwolenie na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności do stosowania w dodatkowych kategoriach żywności, a mianowicie w sterylizowanych posiłkach gotowych do spożycia na bazie ziaren zbóż, ziaren zbóż rzekomych lub nasion roślin strączkowych.
- (9) Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/2354 ⁽⁹⁾ zezwolono, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w dodatkowej kategorii żywności, a mianowicie w jogurtach.
- (10) W dniu 13 kwietnia 2017 r. przedsiębiorstwo Zentis GmbH & Co. KG zwróciło się, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, do właściwego organu Niemiec z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności. We wniosku zwrócono się o rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w dodatkowych kategoriach żywności, a mianowicie deserach owocowych, owocach mieszanych z mleczkiem kokosowym w duopakach, przetworach owocowych stosowanych jako wsad owocowy na spodzie opakowań produktów mlecznych i przetworach owocowych do mieszania z produktami mlecznymi, oraz o zwiększenie maksymalnego poziomu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w już zatwierdzonej kategorii żywności, a mianowicie owocowych produktach do smarowania.
- (11) W dniu 12 września 2017 r. przedsiębiorstwo Sanchis Mira S.A. zwróciło się, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, do właściwego organu Hiszpanii z wnioskiem o rozszerzenie stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w czekoladzie. W dniu 25 września 2017 r. właściwy organ Hiszpanii wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdził, że rozszerzenie zastosowania i proponowany maksymalny poziom stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) spełniają kryteria nowej żywności określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (12) W dniu 17 października 2017 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny pozostałym państwom członkowskim. Jedno z państw członkowskich zgłosiło sprzeciw, kwestionując ogólne bezpieczeństwo nowej żywności w świetle przeprowadzonej w 2009 r. przez panel NDA Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oceny ⁽¹⁰⁾ w związku ze wzrostem spożycia nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) z rosnącą liczbą dozwolonych zastosowań. Państwo członkowskie wyrażające sprzeciw podkreśliło, że chociaż indywidualne zastosowania, w tym proponowane zastosowanie w odniesieniu do czekolady na poziomie 3 %, mogą być bezpieczne, istnieje potrzeba dokonania oceny ogólnego spożycia ze wszystkich dozwolonych zastosowań od 2009 r., włącznie z obecnym wnioskiem o rozszerzenie zastosowania, a w razie konieczności – zmiany oceny bezpieczeństwa przeprowadzonej przez panel NDA w 2009 r.
- (13) Zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283 każdy wniosek dotyczący wprowadzania nowej żywności na rynek w Unii, przedłożony państwu członkowskiemu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, w sprawie którego nie zapadła ostateczna decyzja przed dniem 1 stycznia 2018 r., traktuje się jako wniosek złożony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2283.
- (14) Wnioski o rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) przedłożono państwom członkowskim zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, jednak spełniają one także wymogi ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2015/2283.
- (15) W dniu 2 lutego 2018 r. przedsiębiorstwo Parry's Pots Limited (PPL) zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. We wniosku zwrócono się o zwiększenie maksymalnego poziomu stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w już dopuszczonej kategorii żywności, a mianowicie owocowych produktach do smarowania.
- (16) W dniu 12 czerwca 2018 r. przedsiębiorstwo Naturkost Übelhör GmbH & Co. KG zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wniosek dotyczył rozszerzenia zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w dodatkowych kategoriach żywności, mianowicie czekoladkach i wyrobach czekoladowych.

⁽⁸⁾ Pismo z dnia 2 listopada 2017 r. (https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/safety/docs/novel-food_authorisation_2017_auth-letter_chia-seeds-ext-steri_en.pdf).

⁽⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2354 z dnia 14 grudnia 2017 r. zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 336 z 16.12.2017, s. 49).

⁽¹⁰⁾ Dziennik EFSA 2009; 7(4):996.

- (17) W dniu 15 czerwca 2018 r. przedsiębiorstwo Majami Sp. z o.o. Sp.k. zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wniosek dotyczył rozszerzenia zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w dodatkowej kategorii żywności, a mianowicie wyrobach cukierniczych.
- (18) W dniu 16 lipca 2018 r. przedsiębiorstwo The Chia Co zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wniosek dotyczył rozszerzenia zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w dodatkowych kategoriach żywności w następujący sposób: wyroby cukiernicze, z wyłączeniem gum do żucia; produkty mleczne i ich analogi; lody spożywcze; przetwory owocowo-warzywne; zboża i produkty zbożowe; wyroby piekarskie; zioła, przyprawy korzenne, przyprawy kulinarne, zupy i buliony, sosy, sałatki i produkty smakowe do smarowania pieczywa oraz produkty białkowe; środki spożywcze zastępujące całodzienną dietę, do kontroli masy ciała; żywność opatrzona sformułowaniami dotyczącymi nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu; napoje bezalkoholowe; przekąski gotowe do spożycia; oraz desery.
- (19) W dniu 3 sierpnia 2018 r. przedsiębiorstwo Materne SAS zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nowej żywności nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wniosek dotyczył rozszerzenia zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w dodatkowych kategoriach żywności, mianowicie kompotach owocowych lub warzywnych ze zbożami lub bez zbóż.
- (20) W dniu 9 stycznia 2019 r. przedsiębiorstwo RFH Produktion AB zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zmianę warunków stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Wniosek dotyczył rozszerzenia zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w dodatkowej kategorii żywności, a mianowicie puddingach.
- (21) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2283 oraz ze względu na rosnącą liczbę wniosków o zezwolenie na szereg rozszerzonych zastosowań nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) nowe dozwolone zastosowania w ostatnich latach oraz wynikający z tego potencjalny wzrost spożycia nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*), w dniu 16 lipca 2018 r. Komisja zwróciła się do Urzędu o przeprowadzenie oceny ogólnego narażenia na spożycie z żywnością w odniesieniu do wszystkich potencjalnych rozszerzeń zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowej żywności.
- (22) W dniu 14 marca 2019 r. Urząd przyjął opinię naukową „Bezpieczeństwo nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica* L.) jako nowej żywności do rozszerzonych zastosowań na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/2283”⁽¹⁾. Opinia ta jest zgodna z wymogami określonymi w art. 11 rozporządzenia (UE) 2015/2283.
- (23) W opinii tej Urząd stwierdził, w odpowiedzi na wniosek Komisji o dokonanie ogólnej oceny bezpieczeństwa bez ograniczeń lub środków ostrożności w odniesieniu do poziomów stosowania, że stosowanie nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w żywności, która nie wymaga obróbki cieplnej w temperaturze 120 °C lub wyższej przy wytwarzaniu, przetwarzaniu lub przygotowywaniu, w tym czekoladkach, owocowych produktach do smarowania, deserach owocowych, owocach mieszanych z mleczkiem kokosowym w duopakach, przetworach owocowych stosowanych jako wsad owocowy na spódzie opakowań produktów mlecznych, przetworach owocowych do mieszania z produktami mlecznymi, wyrobach cukierniczych (z wyjątkiem gum do żucia), produktach mlecznych i ich analogach, lodach spożywczych, przetworach owocowo-warzywnych, napojach bezalkoholowych i kompotach owocowych lub warzywnych ze zbożami lub bez zbóż, jest bezpieczne bez żadnych szczególnych ograniczeń i środków ostrożności dotyczących poziomu stosowania. W związku z powyższym ta opinia naukowa daje wystarczające podstawy do stwierdzenia, że wyżej wymienione zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) spełniają wymogi określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. Należy zatem zmienić warunki stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) wymienione w unijnym wykazie nowej żywności, na którą wydano zezwolenie, poprzez uwzględnienie wszystkich powyższych kategorii żywności i usunięcie określenia maksymalnych poziomów oraz odpowiedniego szczególnego wymogu dotyczącego etykietowania w odniesieniu do maksymalnego dziennego spożycia. Ponadto, chociaż w ocenie Urzędu nie uwzględniono wyraźnie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w puddingach, opinia ta daje wystarczające podstawy do zezwolenia na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) na puddingi, które nie wymagają obróbki cieplnej w temperaturze 120 °C lub wyższej przy ich wytwarzaniu, przetwarzaniu lub przygotowywaniu. Puddingi należy rozumieć jako podkategorię produktów powszechnie znanych jako desery, które są zazwyczaj aromatyzowane i słodkie w smaku.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2019; 17(4):5657.

- (24) W tej samej opinii Urząd uwzględnił badanie, pozyskane przez Urząd z publicznie dostępnej literatury naukowej i niebędące częścią dowodów przedłożonych przez wnioskodawców na poparcie proponowanych rozszerzeń stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*), w którym wskazano na możliwość powstania akryloamidu w przypadku stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w żywności wymagającej obróbki cieplnej w temperaturze 120 °C lub wyższej przy jej wytwarzaniu, przetwarzaniu lub przygotowywaniu.
- (25) W opinii tej Urząd uznał, że potrzebne są dodatkowe informacje od wnioskodawców lub z domeny publicznej, aby uwzględnić potencjalne ryzyko powstawania akryloamidu, w przypadku gdy żywność zawierająca nasiona szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) poddaje się obróbce cieplnej w temperaturze 120 °C lub wyższej. Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/2283 Urząd zwrócił się do właściwego wnioskodawcy o dodatkowe informacje dotyczące potencjalnego tworzenia się zanieczyszczeń procesowych, które mogą powstawać w trakcie przetwarzania i produkcji żywności (na poziomie producenta) lub gdy żywność z dodatkiem nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jest poddawana obróbce cieplnej (obróbka cieplna na poziomie konsumenta). Ustalony termin dostarczenia dodatkowych informacji upływa w marcu 2020 r. Przy braku takich informacji w złożonych wnioskach Urząd odrzucił ocenę tych rozszerzeń stosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w żywności, która wymaga obróbki cieplnej w temperaturze 120 °C lub wyższej przy jej wytwarzaniu, przetwarzaniu lub przygotowywaniu (wyroby piekarskie, zboża i produkty zbożowe, zioła, przyprawy korzenne, przyprawy kulinarne, zupy i buliony, sosy, sałatki i produkty smakowe do smarowania pieczywa oraz produkty białkowe, środki spożywcze zastępujące całodzienną dietę, do kontroli masy ciała, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ⁽¹²⁾, żywność opatrzona sformułowaniami dotyczącymi nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu, zgodnie z wymogami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 828/2014 ⁽¹³⁾, przekąski gotowe do spożycia oraz desery), do momentu, gdy dodatkowe informacje staną się dostępne. W związku z powyższym na tym etapie Komisja nie posiada opinii Urzędu wymaganej na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) 2015/2283 na potrzeby zatwierdzenia rozszerzenia zastosowań wiążących się z obróbką nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) w temperaturze 120 °C lub wyższej. Dlatego też dalsza decyzja dotycząca takich zastosowań zostanie podjęta po publikacji odpowiedniej opinii Urzędu.
- (26) W opinii Urzędu wskazano również dwa opisy przypadków pochodzące z dostępnej literatury naukowej, w których powiązано spożycie nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) z reakcjami alergicznymi i na podstawie tego dowodu stwierdzono, że po spożyciu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) mogą wystąpić reakcje alergiczne. Biorąc pod uwagę, że do chwili obecnej zgłoszono tylko te dwa przypadki alergii, w świetle powszechnego spożycia nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) i ich obecności na rynku unijnym i światowym przez wiele lat, Komisja uważa, że w unijnym wykazie nowej żywności, która uzyskała zezwolenie, nie należy zawierać żadnych szczególnych wymogów dotyczących etykietowania w zakresie potencjalnych reakcji alergicznych na spożycie nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*), do czasu uzyskania i oceny przez Urząd dodatkowych dowodów naukowych dotyczących możliwości wywoływania alergii przez nasiona szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*).
- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. We wpisie dotyczącym nowej żywności „nasiona szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*)” w unijnym wykazie dozwolonej nowej żywności, określonym w art. 6 rozporządzenia (UE) 2015/2283 i włączonym do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470, wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
2. Wpis w unijnym wykazie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje warunki stosowania i wymogi w zakresie etykietowania określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 828/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 5).

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wpis „Nasiona szalwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*)” w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) otrzymuje brzmienie:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Warunki stosowania nowej żywności		Dodatkowe szczególne wymagania dotyczące etykietowania	Inne wymagania
„Nasiona szalwii hiszpańskiej (<i>Salvia hispanica</i>)”	<i>Określona kategoria żywności</i>	<i>Maksymalne poziomy</i>	Nowa żywność jest oznaczana w ramach etykietowania zawierających ją środków spożywczych jako »nasiona szalwii hiszpańskiej (<i>Salvia hispanica</i>)«.”	
	Pieczywo	5 % (całych lub zmielonych nasion szalwii hiszpańskiej)		
	Wyroby piekarskie	10 % całych nasion szalwii hiszpańskiej		
	Śniadaniowe przetwory zbożowe	10 % całych nasion szalwii hiszpańskiej		
	Sterylizowane posiłki gotowe do spożycia na bazie ziaren zbóż, ziaren zbóż rzekomych lub nasion roślin strączkowych	5 % całych nasion szalwii hiszpańskiej		
	Mieszanki owoców, orzechów i nasion			
	Opakowane nasiona szalwii hiszpańskiej			
	Wyroby cukiernicze (włącznie z czekoladkami i wyrobami czekoladowymi), z wyłączeniem gumy do żucia			
	Produkty mleczne (w tym jogurty) i analogi			
	Lody jadalne			
	Przetwory owocowe i warzywne (w tym owocowe produkty do smarowania, kompoty ze zbożami lub bez zbóż, przetwory owocowe stosowane jako wsad owocowy na spódzie opakowań produktów mlecznych lub do mieszania z produktami mlecznymi, desery owocowe, mieszanki owoców z mleczkiem kokosowym w duopakach)			
	Napoje bezalkoholowe (w tym soki owocowe i napoje na bazie mieszanek owocowo-warzywnych)			
	Puddingi, które nie wymagają obróbki cieplnej w temperaturze 120 °C lub wyższej podczas ich wytwarzania, przetwarzania lub przygotowywania			

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/25**z dnia 13 stycznia 2020 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 38 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2018/848 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ stanowi, że system jednostek certyfikujących i organów kontroli uznanych przez Komisję na podstawie art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 do przeprowadzania kontroli i wydawania certyfikatów w krajach trzecich do celów przywozu produktów z równoważnymi gwarancjami zostanie zastąpiony systemem jednostek certyfikujących i organów kontroli uznanych przez Komisję do celów przywozu produktów zgodnych z przepisami. Nowy system przywozu przewidziany w rozporządzeniu (UE) 2018/848 będzie miał zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Aby zapewnić dostępność zdolności administracyjnych niezbędnych do umożliwienia terminowego uznawania jednostek certyfikujących i organów kontroli w ramach nowego systemu, należy wprowadzić ostateczny termin przyjmowania nowych wniosków o uznanie jednostek certyfikujących i organów kontroli do celów równoważności zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ⁽³⁾ oraz włączenie takich jednostek certyfikujących i organów kontroli do wykazu określonego w załączniku IV do tego rozporządzenia. Wnioski złożone po tej dacie nie powinny być przyjmowane.
- (2) Produkty przywożone z kraju trzeciego mogą być wprowadzane do obrotu w Unii jako produkty ekologiczne, jeżeli są objęte świadectwem kontroli wystawionym przez właściwe organy, organy kontroli lub jednostki certyfikujące uznane przez kraj trzeciego bądź przez uznany organ kontroli lub uznaną jednostkę certyfikującą. W celu zapewnienia zgodności z art. 33 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w którym wymaga się, aby świadectwo kontroli było dołączone do towarów do chwili znalezienia się u pierwszego odbiorcy, a w celu zapewnienia identyfikowalności przywożonych produktów podczas dystrybucji, w tym w podczas transportu z krajów trzecich, należy doprecyzować, że świadectwo kontroli jest wydawane przez odpowiedni organ kontroli lub jednostkę certyfikującą w chwili, gdy przesyłka opuszcza kraj trzeci wywozu lub pochodzenia.
- (3) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanowiono wykaz krajów trzecich, których systemy produkcji i środki kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej produktów rolnych uznawane są za równoważne z tymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007.
- (4) Japonia poinformowała Komisję, że jej właściwy organ dodał jednostkę certyfikującą „Akatonbo” do wykazu jednostek certyfikujących uznanych przez Japonię.
- (5) Republika Korei poinformowała Komisję, że jej właściwy organ zmienił nazwę „Neo environmentally-friendly” oraz nazwę i adres internetowy „Association for Agricultural Products Quality Evaluation”. Republika Korei poinformowała również Komisję, że uznanie jednostki certyfikującej „Korea Agricultural Product and Food Certification” zostało wycofane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

- (6) Stany Zjednoczone poinformowały Komisję, że ich właściwy organ dodał siedem jednostek certyfikujących do wykazu jednostek certyfikujących uznanych przez Stany Zjednoczone do celów równoważności zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, a mianowicie „CERES”, „EcoLOGICA S.A”, „Food Safety S.A.”, „IBD Certifications”, „Istituto per la Certificazione Etica e Ambientale (ICEA)”, „OnMark” oraz „Perry Johnson Registrar Food Safety, Inc.”. Stany Zjednoczone zwróciły się również z wnioskiem o usunięcie „Global Culture”, „Global Organic Certification Services”, „Stellar Certification Services, Inc.”, „Institute for Marketecology (IMO)”, oraz „Basin and Range Organics (BARO)” z wykazu w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (7) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zawiera wykaz organów kontroli i jednostek certyfikujących uprawnionych do przeprowadzania kontroli i wydawania w krajach trzecich świadectw do celów równoważności.
- (8) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „A CERT European Organization for Certification S.A” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Armenię, Ghanę, Kosowo ⁽⁴⁾, Kuwejt, Oman, Peru, Sudan, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Uzbekistan oraz Wietnam.
- (9) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Argencert SA” o usunięcie z wykazu w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest usunięcie tej jednostki certyfikującej z tego wykazu.
- (10) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Balkan Biocert Skopje” o zmianę statusu prawnego. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest zastąpienie nazwy tej jednostki certyfikującej nazwą „Balkan Biocert Macedonia DOOEL Skopje”.
- (11) Komisja otrzymała wniosek „Başak Ekolojik Ürünler Kontrol ve Sertifikasyon Hizmetleri Tic. Ltd” o zmianę adresu.
- (12) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Bioagricert S.r.l.” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A, B, D i E na Paragwaj i Urugwaj, dla kategorii produktów A, B i D na Boliwii i Sri Lankę, dla kategorii produktów A, D i E na Kamerun oraz dla kategorii produktów A i D na Fidżi.
- (13) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Biocert International Pvt Ltd” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Afganistan, Bangladesz, Bhutan, Mjanmę/Birmę, Egipt, Malezję, Mauritius, Nepal, Oman, Pakistan, Filipiny, Tanzanię, Tajlandię, Zjednoczone Emiraty Arabskie i Wietnam dla kategorii produktów A i D, na Benin, Etiopię, Mozambik, Nigerię, Katar, Rosję, Sudan, Togo, Uganda i Ukrainę dla kategorii produktów A, D i E oraz na Gruzję dla kategorii produktów D i E, a także rozszerzenie uznania tego podmiotu na Sri Lankę dla kategorii produktów E.
- (14) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Bio.inspecta AG” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Czarnogórę, Macedonię Północną i Serbię dla kategorii produktów A, B, D, E i F, rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Albanii, Bośnię i Hercegowinę, Gruzję, Iran, Kazachstan, Kosowo ⁽⁵⁾, Mołdawię, Rosję, Tadżykistan, Ukrainę, Uzbekistan i Wietnam dla kategorii produktów B, E i F, na Armenię, Liban i Tanzanię dla kategorii produktów B i E, na Algierię i Kirgistan dla kategorii produktów B, na Turcję dla kategorii produktów E i F oraz na Azerbejdżan dla kategorii produktów E.
- (15) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Bureau Veritas Certification France SAS” o zmianę adresu internetowego i specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest cofnięcie uznania dla kategorii produktów E w odniesieniu do Mauritiusu.

⁽⁴⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽⁵⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

- (16) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „CCPB Srl” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Burkina Faso, Kamerun, Komory i Madagaskar dla kategorii produktów A, C i D, oraz rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Wybrzeże Kości Słoniowej dla kategorii produktów C i D.
- (17) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „CERES Certification of Environmental Standards GmbH” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Stany Zjednoczone dla kategorii produktów C, rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Zjednoczone Emiraty Arabskie dla kategorii produktów A, na Chile dla kategorii produktów C oraz na Republikę Południowej Afryki dla kategorii produktów F.
- (18) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „DQS Polska sp. z o.o.” włączenie do wykazu w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tej jednostki certyfikującej na Bośnię i Hercegowinę, Chiny i Madagaskar dla kategorii produktów A, B i D.
- (19) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Ecocert SA” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Zjednoczone Emiraty Arabskie, Kuba, Kuwejt i Malawi dla kategorii produktów B, na Serbię i Zimbabwe dla kategorii produktów E i na Mołdawię dla kategorii produktów F.
- (20) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „FairCert Certification Services Pvt Ltd” o włączenie go do wykazu w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tej jednostki certyfikującej na Bhutan i Nepal dla kategorii produktów A, B, D i E oraz na Indie dla kategorii produktów B, D i E.
- (21) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „IBD Certificações Ltda.” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Boliwię i Paragwaj dla kategorii produktów A i D oraz na Mongolię dla kategorii produktów A i E.
- (22) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Kiwa BCS Öko-Garantie GmbH” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Seszele dla kategorii produktów A i D, na Stany Zjednoczone dla kategorii produktów C oraz rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Armenię, Gruzję, Tadżykistan, Uzbekistan i Zambię dla kategorii produktów B, na Gwatemalę dla kategorii produktów C i F oraz na Republikę Dominikańską, Ekwador, Honduras, Paragwaj, Peru, Serbię i Turcję dla kategorii produktów F.
- (23) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Mayacert” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania na Panamę i Sri Lankę dla kategorii produktów A i D.
- (24) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „OneCert International PVT Ltd.” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Egipt, Jordanię, Malezję i Katar dla kategorii produktów A i D, rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Zjednoczone Emiraty Arabskie dla kategorii produktów A oraz na Etiopię, Indie, Mozambik, Tanzanię i Ugandę dla kategorii produktów E.
- (25) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Organización Internacional Agropecuaria” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Kolumbię dla kategorii produktów A i D, rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Chile i Urugwaj dla kategorii produktów E, z wyjątkiem tych produktów objętych już załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (26) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Servicio de Certificación CAAE S.L.U” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Kolumbię, Republikę Dominikańską, Salvador, Gwatemalę, Honduras, Nikaraguę i Panamę dla kategorii produktów A i D.

- (27) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Suolo e Salute srl” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Egipt dla kategorii produktów D.
- (28) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Tse-Xin Organic Certification Corporation” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Republikę Korei dla kategorii produktów A, na Hongkong i Singapur dla kategorii produktów D oraz na Kambodżę, Indonezję, Laos, Malezję, Mjanmę/Birmę, Filipiny, Tajlandię i Wietnam dla kategorii produktów A i D.
- (29) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Valsts SIA »Sertifikācijas un testēšanas centrs«” o zmianę statusu prawnego. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest zastąpienie nazwy tej jednostki certyfikującej nazwą „SIA Sertifikācijas un testēšanas centrs. Komisja otrzymała i przeanalizowała ponadto wniosek tej jednostki certyfikującej o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Białoruś dla kategorii produktów B, D, E i F, na Uzbekistan dla kategorii produktów D, E i F, rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu na Kazachstan, Mołdawię i Tadżykistan dla kategorii produktów A, B, D, E i F oraz na Kirgistan dla kategorii produktów A, B, D i E.
- (30) Na podstawie dokumentacji przedłożonej przez „Agricert - Certificação de Produtos Alimentares lda” zakres uznania tego podmiotu został rozszerzony na Gwineę dla kategorii produktów A i D rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/39 ⁽⁶⁾. Jednak w dokumentacji tej jednostka certyfikująca błędnie zwróciła się o rozszerzenie na Gwineę zamiast na Gwineę Bissau. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest odpowiednie sprostowanie załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. W celu zapewnienia jasności i pewności prawa sprostowanie to powinno mieć zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/39.
- (31) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie (WE) nr 1235/2008.
- (32) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1235/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja rozpatruje wpis jednostki certyfikującej lub organu kontroli do wykazu, o którym mowa w art. 10, po otrzymaniu odpowiedniego wniosku od przedstawiciela zainteresowanego organu kontroli lub jednostki certyfikującej sporządzonego na podstawie wzoru wniosku udostępnionego przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 2. Przy aktualizacji wykazu rozpatruje się tylko kompletne wnioski złożone do dnia 30 czerwca 2020 r.”;

- 2) w art. 13 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Świadectwo kontroli wystawia odpowiedni organ kontroli lub jednostka certyfikująca przed opuszczeniem przez przesyłkę kraju trzeciego wywozu lub pochodzenia. Świadectwo kontroli zatwierdza odpowiedni właściwy organ państwa członkowskiego i wypełnia pierwszy odbiorca na podstawie wzoru i uwag zawartych w załączniku V z zastosowaniem zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (TRACES) ustanowionego decyzją Komisji 2003/24/WE (*).

(*) Decyzja Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotycząca opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44).”;

(⁶) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/39 z dnia 10 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 106).

- 3) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 4) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 1235/2008

Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zostaje sprostowany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 stosuje się od dnia 31 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pozycji dotyczącej Japonii dodaje się wiersz w brzmieniu:

„JP-BIO-038	Akatonbo	http://www.akatonbo.or.jp/ ”
-------------	----------	---

- 2) w pozycji dotyczącej **Republiki Korei** w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wiersze odnoszące się do numerów kodu KR-ORG-019 i KR-ORG-026 otrzymują brzmienie:

„KR-ORG-019	Neo environmentally-friendly Certification Center	http://neofcc.modoo.at
KR-ORG-026	Agricultural Products Quality Service	http://apqs.kr ”

- b) skreśla się wiersz odnoszący się do numeru kodu KR-ORG-001;

- 3) w pozycji dotyczącej **Stanów Zjednoczonych** w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się wiersze w brzmieniu:

„US-ORG-62	CERES	http://www.ceres-cert.com/
US-ORG-63	EcoLOGICA S.A.	http://www.eco-logica.com/
US-ORG-64	Food Safety S.A.	http://www.foodsafety.com.ar/
US-ORG-65	IBD Certifications	http://www.ibd.com.br/
US-ORG-66	Istituto per la Certificazione Etica e Ambientale (ICEA)	http://www.icea.info/
US-ORG-67	OnMark	http://onmarkcertification.com/
US-ORG-68	Perry Johnson Registrar Food Safety, Inc.	http://www.pjrfsi.com/ ”

- b) skreśla się wiersze odnoszące się do numerów kodu US-ORG-12, US-ORG-14, US-ORG-54, US-ORG-60 i US-ORG-61.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pozycji dotyczącej podmiotu „**A CERT European Organization for Certification SA**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„AE-BIO-171	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	-	-	x	-	-
AM-BIO-171	Armenia	x	-	-	x	-	-
GH-BIO-171	Ghana	x	-	-	x	-	-
KW-BIO-171	Kuwejt	x	-	-	x	-	-
OM-BIO-171	Oman	x	-	-	x	-	-
PE-BIO-171	Peru	x	-	-	x	-	-
SD-BIO-171	Sudan	x	-	-	x	-	-
UZ-BIO-171	Uzbekistan	x	-	-	x	-	-
VN-BIO-171	Wietnam	x	-	-	x	-	-
XK-BIO-171	Kosowo (*)	x	-	-	x	-	-

(*) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.”

- 2) skreśla się pozycję dotyczącą podmiotu „**Argencert SA**”;
- 3) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Balkan Biocert Skopje**” nazwę jednostki certyfikującej zastępuje się nazwą „**Balkan Biocert Macedonia DOOEL Skopje**”;
- 4) w pozycji dotyczącej podmiotu „**BAŞAK Ekolojik Ürünler Kontrol ve Sertifikasyon Hizmetleri Tic. Ltd.**” pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Adres: Çınarlı Mahallesi Şehit Polis Fethi Sekin Cad. No:3/1006 Konak/İZMİR, Turcja”;
- 5) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Bioagricert S.r.l.**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„BO-BIO-132	Boliwia	x	x	-	x	-	-
CM-BIO-132	Kamerun	x	-	-	x	x	-
FJ-BIO-132	Fidżi	x	-	-	x	-	-
LK-BIO-132	Sri Lanka	x	x	-	x	-	-
PY-BIO-132	Paragwaj	x	x	-	x	x	-
UY-BIO-132	Urugwaj	x	x	-	x	x	-

- 6) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Biocert International Pvt Ltd**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„AE-BIO-177	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	-	-	x	-	-
AF-BIO-177	Afganistan	x	-	-	x	-	-
BD-BIO-177	Bangladesz	x	-	-	x	-	-
BJ-BIO-177	Benin	x	-	-	x	x	-
BT-BIO-177	Bhutan	x	-	-	x	-	-

EG-BIO-177	Egipt	x	-	-	x	-	-
ET-BIO-177	Etiopia	x	-	-	x	x	-
GE-BIO-177	Gruzja	-	-	-	x	x	-
MM-BIO-177	Mjanma/Birma	x	-	-	x	-	-
MU-BIO-177	Mauritius	x	-	-	x	-	-
MY-BIO-177	Malezja	x	-	-	x	-	-
MZ-BIO-177	Mozambik	x	-	-	x	x	-
NP-BIO-177	Nepal	x	-	-	x	-	-
NG-BIO-177	Nigeria	x	-	-	x	x	-
OM-BIO-177	Oman	x	-	-	x	-	-
PH-BIO-177	Filipiny	x	-	-	x	-	-
PK-BIO-177	Pakistan	x	-	-	x	-	-
QA-BIO-177	Katar	x	-	-	x	x	-
RU-BIO-177	Rosja	x	-	-	x	x	-
SD-BIO-177	Sudan	x	-	-	x	x	-
TG-BIO-177	Togo	x	-	-	x	x	-
TH-BIO-177	Tajlandia	x	-	-	x	-	-
TZ-BIO-177	Tanzania	x	-	-	x	-	-
UA-BIO-177	Ukraina	x	-	-	x	x	-
UG-BIO-177	Uganda	x	-	-	x	x	-
VN-BIO-177	Wietnam	x	-	-	x	-	-

b) wiersz odnoszący się do Sri Lanki otrzymuje brzmienie:

„LK-BIO-177	Sri Lanka	x	-	-	x	x	-
-------------	-----------	---	---	---	---	---	---

7) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Bio.inspecta AG**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„ME-BIO-161	Czarnogóra	x	x	—	x	x	x
MK-BIO-161	Macedonia Północna	x	x	—	x	x	x
RS-BIO-161	Serbia	x	x	—	x	x	x”

b) wiersze odnoszące się do Albanii, Algierii, Armenii, Azerbejdżanu, Bośni i Hercegowiny, Gruzji, Iranu, Kazachstanu, Kosowa, Kirgistanu, Libanu, Mołdawii, Rosji, Tadżykistanu, Tanzanii, Turcji, Ukrainy, Uzbekistanu i Wietnamu otrzymują brzmienie:

„AL-BIO-161	Albania	x	x	—	x	x	x
AM-BIO-161	Armenia	x	x	—	x	x	—
AZ-BIO-161	Azerbejdżan	x		—	x	x	—
BA-BIO-161	Bośnia i Hercegowina	x	x	—	x	x	x

DZ-BIO-161	Algieria	x	x	—	x	—	—
GE-BIO-161	Gruzja	x	x	—	x	x	x
IR-BIO-161	Iran	x	x	—	x	x	x
KG-BIO-161	Kirgistan	x	x	—	x	—	—
KZ-BIO-161	Kazachstan	x	x	—	x	x	x
LB-BIO-161	Liban	x	x	—	x	x	—
MD-BIO-161	Mołdawia	x	x	—	x	x	x
RU-BIO-161	Rosja	x	x	—	x	x	x
TJ-BIO-161	Tadżykistan	x	x	—	x	x	x
TR-BIO-161	Turcja	x	—	—	x	x	x
TZ-BIO-161	Tanzania	x	x	—	x	x	—
UA-BIO-161	Ukraina	x	x	—	x	x	x
UZ-BIO-161	Uzbekistan	x	x	—	x	x	x
VN-BIO-161	Wietnam	x	x	—	x	x	x
XK-BIO-161	Kosowo (*)	x	x	-	x	x	x

(*) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244(1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.”

8) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Bureau Veritas Certification France SAS**” wprowadza się następujące zmiany:

- w pkt 2 adres internetowy otrzymuje brzmienie: „<https://filiereagro.bureauveritas.fr/>”;
- w pkt 3 wiersz odnoszący się do Mauritiusu otrzymuje brzmienie:

„MU-BIO-165	Mauritius	x	—	—	x	—	—”
-------------	-----------	---	---	---	---	---	----

9) w pozycji dotyczącej podmiotu „**CCPB Srl**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

- dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„BF-BIO-102	Burkina Faso	x	-	x	x	-	-
CM-BIO-102	Kamerun	x	-	x	x	-	-
KM-BIO-102	Komory	x	-	x	x	-	-
MG-BIO-102	Madagaskar	x	-	x	x	-	-”

- wiersz odnoszący się do Wybrzeża Kości Słoniowej otrzymuje brzmienie:

„CI-BIO-102	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	-	x	x	-	-”
-------------	--------------------------	---	---	---	---	---	----

10) w pozycji dotyczącej podmiotu „**CERES Certification of Environmental Standards GmbH**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

- dodaje się następujący wiersz w porządku zgodnym z numerami kodu:

„US-BIO-140	Stany Zjednoczone	—	—	x	—	—	—”
-------------	-------------------	---	---	---	---	---	----

- b) wiersze odnoszące się do Chile, Republiki Południowej Afryki i Zjednoczonych Emiratów Arabskich otrzymują następujące brzmienie:

„AE-BIO-140	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	—	—	x	—	—
CL-BIO-140	Chile	x	x	x	x	—	—
ZA-BIO-140	Republika Południowej Afryki	x	x	—	x	—	x”

- 11) po pozycji dotyczącej podmiotu „Control Union Certifications” dodaje się pozycję w brzmieniu:

„**DQS Polska sp. z o.o.**”

- Adres: ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa, Polska
- Adres strony internetowej: www.dqs.pl
- Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BA-BIO-181	Bośnia i Hercegowina	x	x	-	x	-	-
CN-BIO-181	Chiny	x	x	-	x	-	-
MG-BIO-181	Madagaskar	x	x	-	x	-	-

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2021 r.”;

- 12) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Ecocert SA**” w pkt 3 wiersze dotyczące Kuby, Kuwejtu, Malawi, Mołdawii, Serbii, Zjednoczonych Emiratów Arabskich i Zimbabwe otrzymują brzmienie:

„AE-BIO-154	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	x	—	x	x	—
CU-BIO-154	Kuba	x	x	—	x	x	—
KW-BIO-154	Kuwejt	x	x	—	x	—	—
MD-BIO-154	Mołdawia	x	x	—	x	—	x
MW-BIO-154	Malawi	x	x	—	x	—	—
RS-BIO-154	Serbia	x	x	—	x	x	x
ZW-BIO-154	Zimbabwe	x	x	—	x	x	x”

- 13) po pozycji dotyczącej podmiotu „Ekoagros” dodaje się pozycję w brzmieniu:

„**FairCert Certification Services Pvt Ltd**”

- Adres: C 122, GAURIDHAM COLONY, 451001-KHARGONE, Indie
- Adres strony internetowej: www.faircert.com
- Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BT-BIO-180	Bhutan	x	x	-	x	x	-
IN-BIO-180	Indie	-	x	-	x	x	-
NP-BIO-180	Nepal	x	x	-	x	x	-

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2021 r.”;

- 14) w pozycji dotyczącej podmiotu „**IBD Certificações Ltda.**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„BO-BIO-122	Boliwia	x	-	-	x	-	-
MN-BIO-122	Mongolia	x	-	-	-	x	-
PY-BIO-122	Paragwaj	x	-	-	x	-	-”

- 15) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Kiwa BCS Öko-Garantie GmbH**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„SC-BIO-141	Seszele	x	—	—	x	—	—
US-BIO-141	Stany Zjednoczone	—	—	x	—	—	—”

b) wiersze odnoszące się do Armenii, Republiki Dominikańskiej, Ekwadoru, Gruzji, Gwatemali, Hondurasu, Paragwaju, Peru, Serbii, Tadżykistanu, Turcji, Uzbekistanu i Zambii otrzymują brzmienie:

„AM-BIO-141	Armenia	x	x	—	x	—	—
DO-BIO-141	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	x
EC-BIO-141	Ekwador	x	x	x	x	x	x
GE-BIO-141	Gruzja	x	x	—	x	x	—
GT-BIO-141	Gwatemala	x	x	x	x	x	x
HN-BIO-141	Honduras	x	—	—	x	x	x
PE-BIO-141	Peru	x	x	—	x	x	x
PY-BIO-141	Paragwaj	x	x	—	x	x	x
RS-BIO-141	Serbia	x	—	—	x	—	x
TJ-BIO-141	Tadżykistan	x	x	—	x	—	—
TR-BIO-141	Turcja	x	x	—	x	x	x
UZ-BIO-141	Uzbekistan	x	x	—	x	—	—
ZM-BIO-141	Zambia	x	x	—	x	—	—”

- 16) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Mayacert**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„LK-BIO-169	Sri Lanka	x	-	-	x	-	-
PA-BIO-169	Panama	x	-	-	x	-	-”

- 17) w pozycji dotyczącej podmiotu „**OneCert International PVT Ltd**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„EG-BIO-152	Egipt	x	-	-	x	-	-
JO-BIO-152	Jordania	x	-	-	x	-	-

MY-BIO-152	Malezja	x	-	-	x	-	-
QA-BIO-152	Katar	x	-	-	x	-	-

- b) wiersze odnoszące się do Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Etiopii, Indii, Mozambiku, Tanzanii i Ugandy otrzymują brzmienie:

„AE-BIO-152	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	-	-	x	-	-
ET-BIO-152	Etiopia	x	-	-	x	x	-
IN-BIO-152	Indie	-	-	-	x	x	-
MZ-BIO-152	Mozambik	x	-	-	x	x	-
TZ-BIO-152	Tanzania	x	-	-	x	x	-
UG-BIO-152	Uganda	x	-	-	x	x	-

- 18) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Organización Internacional Agropecuaria**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się następujący wiersz w porządku zgodnym z numerami kodu:

„CO-BIO-110	Kolumbia	x	-	-	x	-	-
-------------	----------	---	---	---	---	---	---

- b) wiersz odnoszący się do Chile i Urugwaju otrzymuje brzmienie:

„CL-BIO-110	Chile	x	-	x	x	x	-
UY-BIO-110	Urugwaj	x	x	x	x	x	-

- 19) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Servicio de Certificación CAAE S.L.U**” w pkt 3 dodaje się następujące pozycje w porządku zgodnym z numerem kodu:

„CO-BIO-178	Kolumbia	x	-	-	x	-	-
DO-BIO-178	Republika Dominikańska	x	-	-	x	-	-
GT-BIO-178	Gwatemala	x	-	-	x	-	-
HN-BIO-178	Honduras	x	-	-	x	-	-
NI-BIO-178	Nikaragua	x	-	-	x	-	-
PA-BIO-178	Panama	x	-	-	x	-	-
SV-BIO-178	Salwador	x	-	-	x	-	-

- 20) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Suolo e Salute srl**” w pkt 3 wiersz dotyczący Egiptu otrzymuje brzmienie:

„EG-BIO-150	Egipt	x	-	-	x	-	-
-------------	-------	---	---	---	---	---	---

- 21) w pozycji dotyczącej podmiotu „**Tse-Xin Organic Certification Corporation**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„HK-BIO-174	Hongkong	-	-	-	x	-	-
ID-BIO-174	Indonezja	x	-	-	x	-	-
KH-BIO-174	Kambodża	x	-	-	x	-	-

KR-BIO-174	Republika Korei	x	-	-	-	-	-
LA-BIO-174	Laos	x	-	-	x	-	-
MM-BIO-174	Mjanma/Birma	x	-	-	x	-	-
MY-BIO-174	Malezja	x	-	-	x	-	-
PH-BIO-174	Filipiny	x	-	-	x	-	-
SG-BIO-174	Singapur	-	-	-	x	-	-
TH-BIO-174	Tajlandia	x	-	-	x	-	-
VN-BIO-174	Wietnam	x	-	-	x	-	-

22) pozycja dotycząca podmiotu „**Valsts SIA »Sertifikācijas un testēšanas centrs«**” otrzymuje brzmienie:

- a) nazwę jednostki certyfikującej zastępuje się nazwą „**SIA »Sertifikācijas un testēšanas centrs«**”;
- b) w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerami kodu:

„KG-BIO-173	Kirgistan	x	x	—	x	x	—
KZ-BIO-173	Kazachstan	x	x	—	x	x	x
MD-BIO-173	Mołdawia	x	x	—	x	x	x
TJ-BIO-173	Tadżykistan	x	x	—	x	x	x”

- (ii) wiersze odnoszące się do Białorusi i Uzbekistanu otrzymują brzmienie:

„BY-BIO-173	Białoruś	x	x	—	x	x	x
UZ-BIO-173	Uzbekistan	x	x	—	x	x	x”

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 w pozycji dotyczącej podmiotu „**Agricert – Certificação de Produtos Alimentares LDA**” w pkt 3 wiersz dotyczący Gwinei otrzymuje brzmienie:

„GW-BIO-172	Gwinea Bissau	x	—	—	x	—	—”
-------------	---------------	---	---	---	---	---	----

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/26

z dnia 13 stycznia 2020 r.

zmieniająca załącznik A do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Monako

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Układ monetarny pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Monako z dnia 29 listopada 2011 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Art. 11 ust. 2 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Monako (zwanego dalej „układem monetarnym”) nakłada na Księstwo Monako obowiązek stosowania takich samych przepisów jak te, które zostały przyjęte przez Republikę Francuską w celu transpozycji unijnych aktów prawnych dotyczących działalności instytucji kredytowych oraz nadzoru ostrożnościowego nad nimi i zapobiegania ryzyku systemowemu właściwemu dla systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych, wymienionych w załączniku A.
- (2) Aktualizacji załącznika A dokonuje się zgodnie z art. 11 ust. 3 układu monetarnego, który przewiduje, że załącznik A wymaga aktualizacji przez Komisję po każdej zmianie któregośkolwiek z aktów prawnych wymienionych w tym załączniku, a także za każdym razem, kiedy Unia Europejska przyjmuje nowy akt prawny.
- (3) Przyjęto kilka nowych aktów prawnych UE oraz zmian w obowiązujących aktach prawnych, już uwzględnionych w załączniku A.
- (4) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik A do układu monetarnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Załącznik A do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Monako zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji

Przewodnicząca

Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ Dz.U. C 23 z 28.1.2012, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

«ZAŁĄCZNIK A

	<i>Przepisy mające zastosowanie do działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu w systemach płatności oraz systemach rozrachunku i dostawy papierów wartościowych</i>
1	W odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych: Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1). zmieniona:
2	dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28);
3	dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16);
4	dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1).
5	Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim (Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40).
6	Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45). zmieniona:
7	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37);
8	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120);
9	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1);
10	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającym dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

	<i>Przepisy mające zastosowanie do działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu w systemach płatności oraz systemach rozrachunku i dostawy papierów wartościowych</i>
11	Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15). zmieniona:
12	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).
13	Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43). zmieniona:
14	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37);
15	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).
16	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:
17	dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9);
18	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40);
19	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120);
20	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/78/WE, 2002/87/WE, 2006/48/WE i 2009/138/WE w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad podmiotami finansowymi konglomeratu finansowego (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 113);
21	z wyjątkiem jej tytułu V: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

	<i>Przepisy mające zastosowanie do działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu w systemach płatności oraz systemach rozrachunku i dostawy papierów wartościowych</i>
22	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).
	zmieniona:
23	z wyjątkiem jej tytułu V: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338);
24	z wyjątkiem jej tytułów III i IV: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).
25	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).
	zmienione:
26	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5);
27	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumentskich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34);
28	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190);
29	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającym jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1);
30	z wyjątkiem jej tytułów III i IV: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

	<i>Przepisy mające zastosowanie do działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu w systemach płatności oraz systemach rozrachunku i dostawy papierów wartościowych</i>
31	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:
32	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1);
33	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190);
34	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84) oraz, w stosownych przypadkach, powiązanymi środkami poziomu 2 zmienionym:
35	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1–7);
36	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73);
37	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1) w odniesieniu do instytucji kredytowych.
38	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:
39	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27);
40	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2401 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 1);
41	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych (Dz.U. L 11 z 25.4.2019, s. 4);

	<i>Przepisy mające zastosowanie do działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu w systemach płatności oraz systemach rozrachunku i dostawy papierów wartościowych</i>
42	Z wyjątkiem jej tytułu V: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:
43	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).
44	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).
45	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:
46	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 96).
47	W odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych oraz z wyjątkiem art. 34–36 i tytułu III: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:
48	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającym dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1);
49	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 8).
50	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1). zmienione:
51	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1).

	<i>Przepisy mające zastosowanie do działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu w systemach płatności oraz systemach rozrachunku i dostawy papierów wartościowych</i>
52	W odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).
53	zmienione: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1).
54	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1) w odniesieniu do instytucji kredytowych
55	Z wyjątkiem jej tytułów III i IV: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2»

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/27**z dnia 13 stycznia 2020 r.****przedłużająca ważność zatwierdzenia propikonazolu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 5,

po zasięgnięciu opinii Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Substancja czynna propikonazol została włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ w odniesieniu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 i w związku z tym, na podstawie art. 86 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, uznaje się ją za zatwierdzoną na mocy tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem przestrzegania specyfikacji i warunków określonych w załączniku I do wspomnianej dyrektywy.
- (2) Zatwierdzenie propikonazolu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 wygasa w dniu 31 marca 2020 r. W dniu 1 października 2018 r. złożono wniosek dotyczący odnowienia zatwierdzenia propikonazolu zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) W dniu 8 lutego 2019 r. właściwy organ oceniający w Finlandii poinformował Komisję o swojej decyzji podjętej na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w sprawie konieczności przeprowadzenia pełnej oceny. Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 właściwy organ oceniający musi przeprowadzić pełną ocenę wniosku w ciągu 365 dni od jego zatwierdzenia.
- (4) Właściwy organ oceniający może, w razie potrzeby, zażądać od wnioskodawcy przedstawienia wystarczających danych do przeprowadzenia oceny zgodnie z art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia. W takim przypadku bieg 365-dniowego terminu zawiesza się na okres, który nie może przekroczyć łącznie 180 dni, chyba że dłuższe zawieszenie będzie uzasadnione ze względu na charakter tych dodatkowych danych lub wyjątkowe okoliczności.
- (5) W terminie 270 dni od otrzymania zalecenia od właściwego organu oceniającego Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”) przygotowuje i przedkłada Komisji opinię w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (6) W rezultacie, z przyczyn pozostających poza kontrolą wnioskodawcy, zatwierdzenie propikonazolu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 prawdopodobnie wygaśnie, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie jego odnowienia. Należy zatem przedłużyć ważność zatwierdzenia propikonazolu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 na okres wystarczający do rozpatrzenia wniosku.
- (7) Biorąc pod uwagę, że propikonazol został sklasyfikowany jako substancja działająca szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁽³⁾ i w związku z tym spełnia kryterium wykluczenia określone w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, po dalszej dyskusji z państwami członkowskimi uznaje się za stosowne przedłużenie daty wygaśnięcia zatwierdzenia o krótszy okres. Proponuje się zatem przedłużenie okresu obowiązywania zatwierdzenia do dnia 31 marca 2021 r.
- (8) Pomijając kwestię utraty daty ważności zatwierdzenia, propikonazol jest nadal zatwierdzony do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8, z zastrzeżeniem przestrzegania specyfikacji i warunków określonych w załączniku I do dyrektywy 98/8/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedłuża się ważność zatwierdzenia propikonazolu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 8 do dnia 31 marca 2021 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL